

Nemoc pana kaplana

První lednovou neděli mne čekaly tři odpolední bohoslužby. To odpoledne jsem začal cítit únavu. Potkal jsem otce Jiřího a říkám mu: „Cítím se lehce unavený.“ Odpověděl žertem: „Asi máš lehký covid.“

Únava se večer proměnila v horečku. Druhý den jsem se stáhl do izolace, kontaktoval lékařku a domluvil si test na covid. Lékařka doporučila počkat s testem do třetího dne, protože příliš brzy po vypuknutí nemoci může být test falešně negativní.

Test potvrdil koronavirus. Jediný příznak byla horečka, kolísající mezi 38 a 39 stupni, a tak jsem strávil 11 dní doma. Přátelé mi pomohli, s čím bylo potřeba. Horečka a nemocí postižené plicí mě zmáhaly. Postižení plic jsem si ale neuvědomoval, zpočátku nebylo znát a i pak zůstávalo ve stínu horečky. Nakonec jsem musel zavolat záchran-

ku. Dnes jsem zkušenější a nechal bych se hospitalizovat mnohem dříve.

V Thomayerově nemocnici mě dávali do pořádku 16 dní. Během několika dní mě dostali z nejhoršího, pak s pomocí kyslíku dávali do pořádku plicí. Od nemocničního kaplana jsem přijal pomazání a kvůli těm, kdo mne zde ještě potřebují, jsem prosil Boha, aby vše dobře dopadlo.

Je mi 52 let a jsem normálně zdravý člověk. Naposled jsem byl hospitalizován roku 1995, a to jen na několik dní. Nečekal jsem tak těžký průběh nemoci. Nebál jsem se, ale snažil se a dál se budu snažit být opatrný. Ne kvůli sobě, ale abychom si společně s epidemií poradili.

V polovině února, kdy píšu tyto řádky, ještě beru léky, ale už se cítím dobře. Poděkování všem, kdo na mě mysleli a pomáhali, a požehnání vám všem! **+ P. Petr Šleich**

Ilustrační foto pixabay.com

Není výzva jako výzva

Nesouhlasím s často omílaným, že nechození do kostela a ke svátostem v době koronavirové je výzva nebo dokonce projev solidarity. Je to na prvním místě bolest a něco, s čím se nemáme smířit. Tak jako víme, proč musíme do supermarketu nebo k lékaři, tak snad víme, proč musíme a chceme do kostela a ke svátostem. Kdo z důvodu nemoci či stáří nemůže, rádi za ním při-

jdeme. Ať už v kostele nebo při návštěvě lze dodržovat doporučená hygienická opatření. Budme k sobě ohleduplní a přitom dělejme to, co za nás věřící nikdo jiný neudělá, choďme za Pánem Ježíšem do našich chrámů, a to nejen sami za sebe, ale i za své blízké a celou naši společnost.

P. Jiří Korda

Z pastorační rady farnosti

Rada zasedala, kvůli epidemiologickým opatřením opět on-line, ve středu 3. února. Hodnotili jsme průběh adventu, Vánoc i začátek roku. Mysleli jsme si, že vzhledem k situaci o předvánoční program pro základní školy nebude tentokrát vůbec zájem, ale nakonec se v kostele vystřídalo sedm tříd a dorazilo také několik mateřských škol. Tříkrálová sbírka díky Tomášovi Hroudovi a několika koledníkům probíhala nejen on-line, ale také fyzicky. Výsledky zatím neznáme. Dětský karneval se ve venkovní variantě osvědčil. Děkujeme manželům Váňovým a jejich pomocníkům jak za organizaci, tak i za duchovní zaměření programu. Veliké díky také vám všem za modlitby a podporu patera Petra, který se po měsíci nemoci

vrátil do služby. Dále jsme se věnovali věcem příštím. Postní duchovní obnova nebude, ale snad se nám podaří podobně jako v adventu nabídnout alternativní program. Modlitby křížové cesty se v pátek konat budou, o nedělích nepravidelně – viz str. 14. Program Svatého týdne, který je letos na přelomu března a dubna, zveřejníme, jakmile bude možné odhadnout aktuální stav omezení. Protože končí funkční období pastorační rady, proběhnou tento měsíc volby, podrobnosti najdete na straně 3. I přes omezení plánujeme letos víkend pro rodiny, pouť otců a dětí, Noc kostelů i poutní slavnost. Přihlašování na letošní letní chaloupky je v plném proudu, podání přihlášek prosím neodkládejte.

P. Jiří Korda

KRÁTCE

- **Křest** přijala Ester Dorotea D.
- **Rozloučili jsme se** s MUDr. Tatjanou Součkovou, se Štefánií Boháčovou, Milenou Springerovou a s pány Jiřím Kvízem a Milanem Protzsem.
- Na přijetí **svátosti křtu** se připravují čtyři katechumeni.
- **K první svátosti smíření a prvnímu sv. přijímání** se připravuje 26 dětí.
- **Pastorační rada farnosti** se sejde 3. března ve 20.00.

Proč ještě nestavíme?

Stavba Centra Lhotka a rekonstrukce kostela více než rok vázne na chybějícím stavebním povolení. To nemůže být zatím vydáno, protože Magistrát hlavního města Prahy je žalován ekologickým sdružením Pankrácká z. s. (statutární zástupce Ing. Marie Jelínková, zastupitelka Prahy 4). Důvodem žaloby je, že magistrát potvrdil povolení MÚ Prahy 4 vykácet v rámci realizace stavby několik stromů a keřů. Připomí-

nám, že od začátku přípravy je samotná stavba koncipována s tzv. zelenou střechou, tedy střechou s trvalým porostem, a počítá se s náhradní výsadbou za pokácené dřeviny. Soudy už několikrát rozhodly, do pravomocného rozhodnutí nebudu podrobněji komentovat dosavadní rozsudky. Je třeba trpělivě vyčkat, s realizací stavby a rekonstrukce stále počítáme a velmi děkujeme za vaši podporu! **P. Jiří Korda**

Volby pastorační rady naší farnosti

Stávající pastorační radě končí letos na jaře funkční období, takže je zapotřebí zvolit novou pastorační radu. Důležité jsou z celého harmonogramu voleb pastorační rady tyto termíny:

- 1. vyhlášení voleb** o 2. postní neděli 28. 2. 2021;
- 2. možnost navrhnout kandidáty** členství v pastorační radě od 2. postní neděle (28. 2. 2021) do 4. neděle postní (21. 3. 2021) – budou k dispozici listiny pro navrhování kandidátů;

3. vyhlášení kandidátní listiny proběhne o 5. neděli postní (21. 3. 2021);

4. samotné volby proběhnou v sobotu 17. 4. a v neděli 18. 4. 2021;

5. vyhlášení výsledků voleb do pastorační rady do neděle 25. 4. 2021.

Uvedený harmonogram se osvědčil v několika dřívějších volbách pastorační rady a i v letošní epidemické situaci poskytuje dostatečný časový prostor pro dobrou účast v těchto volbách.

Jakub Hradec

Příloha Katolického týdeníku

Týden před Květnou nedělí, v úterý 23. března, vyjde Katolický týdeník s přílohou o plánované stavbě Centra Lhotka a rekonstrukci kostela. Bude se jednat už o třetí přílohu. První vyšla v květnu 2018 a druhá v září 2019. Příloha má vždy dvojí cíl. Prvním je seznámit čtenáře nebo oživit a aktualizovat povědomí o našem projektu a živo-

tě naší farnosti. Druhým pak přínos finančních prostředků na stavbu. Obě dosavadní přílohy přinesly zisk v součtu přes dva miliony korun. Opět bude v kostele dostatek výtisků i samotných alonží se složenkou pro dárce. Velmi děkuji jak přípravnému týmu, tak všem podporovatelům a dárčům!

P. Jiří Korda

STAV ÚČTU K PROJEKTU CENTRUM LHOTKA sledujte na <https://centrumlhotka.cz>. V lednu 2021 se na všech účtech na stavbu vybralo 53 838 Kč. Všem dárčům děkujeme.

Dopis rektora Arcibiskupského semináře

Vážení bratři v kněžské službě, posíláme vám do vašich farností pozdrav z pražského Arcibiskupského semináře. I když se nevidáme často, rádi bychom, abyste věděli, že každou neděli ráno – právě když začíná váš namáhavý den a vyjíždíte sloužit svým farníkům – **všichni se za vás v semináři společně modlíme.** A každou sobotu vděčně sloužíme mši svatou za všechny, kdo se modlí za nás, a za naše dobrodince.

Uplynulo 30 let od pádu komunistického útlaku. A uplynulo také 30 let od svobodného návratu seminární komunity z litoměřického exilu do našeho původního domova v pražských Dejvicích – do budovy, kterou před více než 90 lety s velkými obětmi vystavěl arcibiskup František Kordač a kde mnoho let působil Boží služebník Josef Beran (od roku 1932 až do 6. června 1942, kdy ho po ranní mši v kostele sv. Vojtěcha zatklo gestapo a odvezlo ho do Dachau). S vděčností Bohu si také připomínáme, že těch **posledních svobodných 30 let je nejdelší klidnou periodou v dosavadních dějinách dejvického semináře,** kdy se zde mohou budoucí kněží nerušeně připravovat na svoji službu.

Chtěli bychom toto výročí připomenout a přiblížit lidem ve farnostech náš seminární život – vždyť tady žijí a připravují se vaši budoucí bratři v presbyteriu a jejich budoucí služebníci a pastýři v Kristu. V loňském roce jsme vydali a do jednotlivých diecézí distribuovali

informační leták prezentující, čím v semináři žijeme: modlitba, práce a služba. Tento rok vydáváme **společnou fotografii**, která jako tablo zachycuje současné seminaristy – plánujeme ji vydávat každý rok.

Obracíme se na vás s prosbou o propagaci tohoto tabla seminaristů ve vývěskách vašich kostelů či na webových stránkách vašich farností apod. Rádi bychom, aby lidé věděli a měli často na očích, že se na službu v církvi i dnes připravují konkrétní mladí muži, kteří mají svá jména, které Ježíš povolal, a oni sebrali odvahu a darovali svůj život církvi u nás, a kteří také potřebují podporu nás všech.

Vás a vaše farnosti prosíme také o věrnou modlitbu za ně, a to na prvním místě. A pokud je to ve vašich možnostech, budeme vděčni i za jakoukoli pomoc materiální (viz www.seminar-praha.cz).

Náš seminář není jen formačním domem současných seminaristů, **ale i zázemím pro vás kněze v plné službě a místem pastorační povolání:** pořádáme pravidelná setkání Tammím pro mladé muže, kteří tu mohou nalézt inspiraci pro svůj růst ke křesťanské zralosti, ale také setkání a rekolekce pro mladé kněze, které v začátcích jejich služby doprovází náš otec spirituál, nebo týdenní letní exercicie pro kněze, kteří už ve službě něco zažili...

Podporujme se navzájem, vždyť budoucnost církve je i v rukou nás všech. Ze srdce děkujeme!

Za celou seminární komunitu

P. Jan Kotas, rektor semináře

Zleva shora: František Zloch (HK), Michal Hladík (PHA), Jan Hála (PHA), Vojtěch Poppr (PHA), Jeroným Pelikovský (HK), Prokop Šilhavý (PHA), Tomáš Moučka (HK), Ondřej Šimer (PHA), Lukáš Němeček (LTM), Lukáš Houška (ČB), Karel Vrana (PHA), Vojtěch Razima (ČB), Pavel Jelínek (HK), Antonín Matys (PHA), Ondřej Kříž (PHA), sedící zleva: P. Christian Pšenička, O. Praem, vicerektor, P. Jan Kotas, rektor, Mons. Josef Žák, spirituál, P. Jaroslav Brož, spirituál.

Patris corde

Apoštolský list u příležitosti 150. výročí vyhlášení svatého Josefa za ochránce všeobecné církve (třetí část).

Přívětivý otec

Josef přijímá Marii bez předběžných podmínek. Důvěřuje andělovým slovům: „Ušlechtilost jeho srdce umožní, aby podrobil lásce všechno, co se naučil ze Zákona; a dnes, v tomto světě, kdy je psychologické, verbální i fyzické násilí páchané na ženě evidentní, se Josef prezentuje jako postava uctivého, delikátního muže, který, ač nemá

všechny informace, rozhoduje se pro dobré jméno, důstojnost a život Marie. A ve své pochybnosti o tom, jak nejlépe si počínat, mu Bůh osvětlením jeho úsudku pomáhá volit“.

Častokrát dochází v našem životě k událostem, jejichž smysl nechápeme. Naše první reakce je často zklamání a vzpoura. Josef nechává svoje úsudky stranou, aby dal prostor tomu, co se

děje, jakkoli to vypadá tajemně, akceptuje to, přebírá do své zodpovědnosti a směřuje se se svým životním údělem. Pokud nepřijmeme svůj životní úděl, nedokážeme kráčet dál, protože budeme vždycky v zajetí svých očekávání a následných zklamání.

Duchovní život, který nám představuje Josef, není cestou, která vysvětluje, nýbrž cestou, která akceptuje. Pouze na základě tohoto přijetí, tohoto smíření je možné vytušit také velkolepost dějin a jejich hlubší smysl. Je to jako ozvěna zanícených slov, jimiž Job odpověděl manželce, která jej ponoukala, aby se vzbouřil proti veškerému zlu, které jej potkalo: »Přijímáme-li štěstí jako dar od Boha, nemáme stejně přijmout i neštěstí?« (Job 2,10)

Josef neupadá do trpné rezignace, nýbrž odvážně a statečně se nasazuje. Přijetí je způsob, kterým se v našem životě projevuje dar statečnosti, pocházející od Ducha svatého. Jedině Pán nás může obdarovat silou přijímat život takový, jaký je, a dávat prostor také rozporným, nečekaným a neútešným aspektům existence.

Ježíšův příchod mezi nás je darem Otce, aby se každý tělesně smířil se svým údělem, i když jej plně nechápe.

Jako Bůh řekl našemu Světcu: »Josefe, synu Davidův, neboj se!« (Mt 1,20), patrně opakuje také nám: „Nebojte se!“. Je třeba odložit vztek i zklamání a dát – nikoli světskou útrpností, nýbrž doufající statečností – prostor tomu, co jsme nevolili, a přece existuje. Takovýto způsob akceptace života nás uvádí do hlubšího smyslu. Život každého z nás se může zázračně obrodit, najdeme-li odvahu jej žít podle toho, co

nám ukazuje evangelium. A nezáleží na tom, zda se všechno zvtlo špatně a zda už je něco nevratné. Bůh může dát rozkvést květům mezi kameny. A třebaže nám naše svědomí něco vyčítá, Bůh »ví všechno dokonaleji a lépe než naše svědomí« (1 Jan 3,20).

Opět se vrací křesťanský realismus, který nezhazuje nic z toho, co je. Skutečnost ve svojí tajemné nezvratnosti a složitosti je nositelkou smyslu existence v jejích světlých i stinných stránkách. Proto apoštol Pavel praví: »Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému.« (Řím 8,28) A svatý Augustin dodává: „i to, co se nazývá zlem (etiam illud quod malum dicitur)“. V této plné perspektivě dává víra smysl každé události, veselé i smutné.

Daleko ať je od nás myslet si, že věřit znamená nacházet snadno útěšná řešení. Víra, kterou nás učí Kristus, je ta, kterou vidíme u svatého Josefa, který nehledal zkratky, nýbrž otevřeně čelil tomu, co jej potkává, a přijímal za to odpovědnost.

Josef nás svojí akceptací zve, abychom akceptovali druhé, bez exkluze, takové, jakými jsou, a měli náklonnost ke slabým, protože Bůh volí to, co je slabé (srov. 1 Kor 1,27), je »otec sirotků, ochránce vdov« a přikazuje milovat cizince. Představuji si, že Josefovy vlastnosti mohly být pro Ježíše podnětem k podobenství o milosrdném otci a marnotratném synovi (srov. Lk 15,11-32).

(Pokračování příště)

www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=3203

Josefská středa

Papež František vyhlásil 8. 12. 2020 Rok sv. Josefa, který potrvá až do 8. 12. letošního roku. Během celého roku je možné získávat mimořádné plnomocné odpustky. Příležitostí je mnoho, zvláště informace o tradici Josefské středy může být pro nás inspirací.

Smyslem roku sv. Josefa je, „aby v něm každý věřící mohl po příkladu tohoto světce denně upevňovat svůj život ve víře naplňováním Boží vůle“.

„Za obvyklých podmínek (svatá zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysly Svatého otce) se udělují plnomocné odpustky těm věřícím, kteří se zřeknou zalíbení v jakémkoli hříchu a budou se účastnit Roku svatého Josefa při jakékoli z těchto příležitostí:

- po dobu alespoň 30 minut rozjímat modlitbu *Otče náš*;
- zúčastnit se alespoň jednodenní duchovní obnovy, jejíž součástí bude rozjímání o sv. Josefovi;
- po příkladu sv. Josefa vykonat nějaký skutek tělesného nebo duchovního milosrdenství;
- pomodlit se svatý růženec v rodině;
- pomodlit se svatý růženec jako snoubenecký pár;
- svěřit každodenně svoji práci pod ochranu svatého Josefa;

- prosit o přímluvu sv. Josefa, aby našel práci ten, kdo ji hledá, a práce všech aby byla důstojná;

- pomodlit se litanie nebo nějakou jinou modlitbu ke sv. Josefovi za pronásledovanou církev a za úlevu všem křesťanům, kteří trpí jakoukoli formou pronásledování;

- pomodlit se jakoukoli církví schválenou modlitbu či pobožnost ke cti svatého Josefa ve výroční dny 19. března a 1. května, na svátek Svaté rodiny, 19. dne jakéhokoli měsíce nebo **kteroukoli středu, která je v latinské církvi tradičně zasvěcená sv. Josefovi.**

V současné epidemiologické situaci je dar plnomocných odpustků rozšířen zejména na staré lidi, nemocné, umírající a ty, kteří nemohou vycházet z domova. Podmínkou je odmítnutí záliby v hříchu, úmysl dostát všem stanoveným podmínkám, jakmile to situace dovolí, a modlitba ke cti sv. Josefa spojená s obětí vlastního utrpení.

(JŠ)

Zvláštní Rok rodiny

Papež František vyhlásil zvláštní rok s tématem „Rodina Amoris laetitia“ (19. března 2021 – 26. června 2022).

Devatenáctého března 2021 církev oslaví pět let od vydání apoštolské exhortace Amoris laetitia o kráse lásky v rodině a radosti z ní. V ten samý den papež František slavnostně zahájí Rok „Rodina Amoris laetitia“, který bude završen 26. června 2022 u příležitosti X. světového setkání rodin se Svatým otcem v Římě.

Zkušenost pandemie silněji vynesla na světlo centrální úlohu rodiny jako domácí církve a zdůraznila význam vztahů mezi rodinami, které činí církev „rodinou rodin“ (AL 87). Rodina si zaslouží rok slavení, protože se nachází v centru úsilí a péče ze strany každého činitele v pastoraci a v církvi.

Rok rodiny má tyto cíle:

- Šířit poselství apoštolské exhortace Amoris laetitia, „aby lidé zakoušeli evangelium o rodině jako radost, která »naplňuje srdce i celý život«“ (AL 200). Rodina, která objeví a zakusí radost z obdarování i z toho, že je darem pro církev a společnost, se „může stát světlem v temnotě světa“ (AL 66).
- Ukazovat, že svátost manželství je dar a má v sobě sílu, která proměňuje lidskou lásku. Pro tento účel je důležité, aby pastýři a rodiny kráčeli spolu, sdíleli spolu odpovědnost a vzájemně se v pastoraci doplňovali v různých povoláních v církvi (srov. AL 203).

- Dát rodinám prostor, aby se mohly angažovat v pastoraci rodin. Proto je třeba, aby „evangelizační a katechetické úsilí bylo zaměřeno dovnitř do rodiny“ (AL 200), neboť rodina, která je učednicí, se stane i rodinou misionářskou.

- Učit mladé lidi, aby si uvědomili, že je důležité růst v pravdě lásky a ve vědomí sebe jako daru ve všem, čemu se věnují.

- Rozšířit záběr a činnost rodinné pastorace, aby probíhala napříč společenstvím věřících a zahrnovala manžele, děti, mladé lidi, seniory a rodiny

v obtížných situacích.

Mezi iniciativami tohoto roku bude například Projekt „10 videí o Amoris laetitia“: Svatý otec bude sám komentovat kapitoly apoštolské exhortace společně s rodinami. Rodiny se budou sdílet o svém každodenním životě. Každý měsíc bude zveřejněno nové video s cílem podnítit pastorační zájem o rodinu v diecézích a farnostech po celém světě.

Více se dočtete na stránce věnované roku Rodiny www.laityfamilylife.va a zde klikněte na Famiglia Amoris Laetitia. Pro Věstník na webu je celý odkaz <http://www.laityfamilylife.va/content/laityfamilylife/en/amoris-laetitia.html#esortazione-apostolica>. Informace jsou tam průběžně doplňovány.

(JŠ)

Jaká byla zima, děti?

Letošní zima vykouzlila svou sněhovou pokrývkou úsměv na dětských tvářích i v naší školce (CMŠ Studánka). Na zahradě vzniklo několik sněhuláků, děti se koulovaly a sušáky nestíhaly sušit mokré rukavičky a zasněžené čepice. Proběhlo bobování na nedalekém kopci u přírodní památky V hrobech.

Děti se také vypravily do Kamýckého lesa, aby připravily nadílku pro zvířata, která zde žijí. Jedlé dárky pro ně samy vyrobily a poučily se přitom, kterému zvířátku co chutná. Děti si zimní chvíle opravdu užily nejen venku na sněhu. Na program v školce byly zařazeny zejména pohádky, ve kterých hraje

zima důležitou roli. Mezi ně beze sporu patří ta O Sněhurce, anebo pohádka O dvanácti měsíčkách. Děti mohly zapojit představivost při výrobě trpaslíků či měsíčků a také hrát na Orffovy hu-

dební nástroje. Možná jste o nich ještě neslyšeli, ale určitě už některé z nich máte doma. Jsou to činely, bubínky, rumba koule a také všelijaká chraštítká, cinkátka, dřívka, triangly, klapačky, paličky a ty, které si se zimou spojujeme nejvíce – rolničky.

A jaké bude jaro? Někteří už se těšíme na probouzející se přírodu a první jarní paprsky. První jarní den v letošním roce připadá na 20. března. Tradičně bychom vás zvali na velikonoční

dílň, které se konají na přelomu března a dubna. Pokud se rádi této akce účastníte, sledujte prosím webové stránky www.cms-studanka.cz, kde se dozvíte včas o formě a možnostech konání této akce, a zda bude letos možné ji vůbec uskutečnit.

Za Spolek rodičů Studánka

Marta Sobková a Eva Burianová

Hledali jsme duhu... a našli jsme ji

Karneval pro děti se dne 23. 1. realizoval netradiční formou individuálních návštěv šesti venkovních samoobslužných stanovišť v okolí kostela a finálním zakončením v kostele. Organizace se ujali manželé Jana a Jindřich Váňovi.

Venku je chladno, nevlídno, ale nevadí, teple se oblečeme. Letošním mottem je duha jako biblický symbol naděje, že po každém dešti (resp. každém trápení) vyjde duha (tj. bude lépe). Nejprve se podíváme na iniciační & motivační video „Příběh o Noemovi a potopě“ Aničky Kapsové, perfektně připravené a s rekvizitami z vrbového proutí (foto), které upletla farnice Jana Váňová. Jako karnevalovou „masku“ musíme splnit požadavek, že všichni členové rodiny mají na jakémkoliv dílu oděvu stejnou barvu duhy. Trochu oříšek, ale nakonec vítězí modrá v podání

Dítě pantomimicky znázorňuje jedno zvířátko a rodiče se pokouší uhodnout, že je to ryba

šátku, šály a tašky přes rameno. Šest stanovišť tvoří okruh v celkové délce 6 km, směr trasy je libovol-

ný, ale cílová stanice je jen jedna – kostel Panny Marie Královny míru. Některé rodiny s velmi malými dětmi realizují úspěšně přejezdy mezi stanovišti autem. Na internetu jsou vyvěšeny fotky stanovišť (např. záběr na rybník se stromy), v jejichž okolí se má nacházet tajemná krabička s úkolem. Na základě skautských zkušeností očekávám, že půjde určitě o krabičku sirek, takže trochu propadám beznaději, když název ulice u fotky neodpovídá terénní situaci. Naštěstí byla oznámena možnost kontaktovat v nouzi nejvyšší organizátora, tak činím a zjišťuji, že to má být o ulici vedle. Zde již zdárně objevuje naše druhačka Liduška černý pytlík zavěšený na keři, v něm svačinovou krabici s dezinfekcí (anti-covid) a zadání úkolu (viz foto vlevo z jeho realizace). Po splnění si může přiloženou pastelkou vybarvit proužek duhy dle předlohy, postupně tak duha nabývá barevnosti. Cestou potkáváme další rodiny či kamarády, kteří právě plní další úkol, unisono zapěť píseň, kde se vyskytuje ně-

Nalezená Noemova archa na kúru kostela

jaká barva (např. „Okolo Hradce“). Poznáváme doposud opomíjená zákoutí naší čtvrti (např. důstojně vyhlížející busta Mikoláše Alše v ulici Na Větrově) či pozdravíme dupající králíky v CMS Studánka. Závěrem v našem kostele hledáme duhu (někteří i pod lavicemi!) a následně ji nalézáme promítanou na stěnu kůru. Místo tradičních balónků, zde podobně jako Noe vypouštíme (papírovou) holubičku. Třeba se brzo vrátí se zelenou ratolestí jako znamením, že konec dlouhé neutěšené pouti je v dohledu. Popisujeme pohled a vhadujeme do krabičky, místo něj losujeme jiný, který posíláme s pozdravem jinému dítěti. Organizátorům se skvěle podařilo skloubit terénní variantu se zábavnými prvky a biblickým tématem sedícím na aktuální dobu. Moc děkujeme!

Lenka Procházková

Noemova archa

Noemova archa připlula do našeho kostela

Další fota jsou na <https://photos.google.com>. Pro Věstník na webu odkaz je zde:

<https://photos.google.com/share/AF1QipMZZktgAA7uXENWLiJRD7Ee4aOtwiCTBHOjg1z-v7CLxWeQzrHKYyWRYXSvRgpRJQ?key=TzJrdE5rUW1Md1IIMTNFZ2RCMmZWt3hEbDBPQ1R3>

V našem kostele býval boční oltář sv. Josefa

Prožíváme rok svatého Josefa. Pamětníci si jistě vybaví, že i v našem kostele býval oltář zasvěcený tomuto světcí. Na historickém snímku je vidět původní interiér kostela. Vlevo býval oltář Nejsv. Srdce Ježíšova. Proto pozdější přistavěná kaple byla zasvěcená Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Na pravé straně bývaly oltáře sv. Terezičky a sv. Josefa.

V presbytáři nahoře je vidět původní červený nápis – Královno míru – oroduj za nás. Barevné foto léty vybledlo.¹⁾ A je vůbec úžasné, že se nám takto zachovalo.

Eva Kocmanová

Pohled na bývalý oltář sv. Josefa v našem kostele. Svatý Josef držel v rukou tesařské nástroje úhelník a sekeru.

1) Na farním webu je Věstník barevný.

Farníci odcházejí. Anna Martinková

Anna Martinková se narodila roku 1938 ve Zlíně v rodině zaměstnance Baťových závodů. Její tatínek byl zámečnický a vedl dílnu na výrobu forem k výrobě pneumatik. Jako malá zblízka prožila hrůzy války, protože Zlín jako významné průmyslové město byl za 2. světové války častým cílem bombardování. Celý život si tak pamatovala, jak na zahoukání sirén musela opakovaně s rodiči utíkat do krytu v lese na okraji města, aby zachránili alespoň holé životy. Jednou, když byli v krytu, bomba spadla přímo na jejich domek. Sice nevybuchla, ale celým domem propadla až do sklepa, a tak se jejich rodina musela stěhovat do jiného domu.

Ve Zlíně vystudovala gymnázium. V té době aktivně sportovala. Dělal úspěšně lehkou atletiku a mj. se stala i medailistkou na krajské úrovni a účastnicí mistrovství republiky v běhu na lyžích. Po absolvování gymnázia odešla na vysokou školu do Brna, konkrétně matematicko-fyzikální fakultu, kde vystudovala obor fyzika a pedagogika. Poté nastoupila do Výzkumném ústavu pro sdělovací techniku na Novodvorské ulici. Že nebude moci vykonávat pedagogickou činnost, aby svými katolickými názory neohrožovala mládež, měla ve svých

kádrových materiálech zmíněno explicitně. K práci ve školství se dostala až v důchodu, po změně poměrů po listopadu 1989, kdy se několik let zaměstnala na Základní škole Jitřní jako družinářka. Řadě svých svěřenců ale pomohla i v matematice a hodně žáků na ni v dobrém vzpomínalo i po letech, kdy už na škole nepracovala.

V Praze žil její bratranec, který ji přivedl do pěveckého sboru při kostele sv. Kajetána v Nerudově ulici, kde se seznámila se svým pozdějším manželem Františkem. Ten pocházel také z Moravy a přijel do Prahy studovat gymnázium, aby se mohl stát knězem. Protože ale komunistický režim silně omezoval počty adeptů kněžství, vybral mu Pán Bůh jinou životní

cestu a vstoupil s ní do manželství.

Přestože, jak výše uvedeno, v Praze získala poměrně atraktivní práci, nějakou velkou kariéru v ní neudělala. Péči o rodinu vždy důsledně kladla před svou pracovní kariéru. Až do důchodu tak byla řadovou výzkumnou pracovnící. Díky své práci ve výzkumném ústavu získali s manželem družstevní byt na Novodvorské, a tak se stali farníky blízkého kostela Panny Marie Královny míru.

Její manžel František ve svých 60 letech vystudoval teologii a stal se jáh-

Anna Martinková se svým mužem a naším bývalým jáhnem Františkem

nem. To samozřejmě na celou rodinu, ale hlavně na ni, kladlo nové nároky. Ze začátku z toho měla dost velké obavy, nebylo to pro ni vůbec jednoduché, ale vždy byla pro něj a jeho jáhenskou službu obrovskou oporou. Spolu pak chodili téměř každý den na mši svatou a modlili se denně denní modlitbu církve.

V roce 2018 utrpěla zlomeninu krčku na noze a v důsledku operace se prakticky najednou stala zcela neschopnou se o sebe postarat a zůstala trvale upoutána na lůžko. Po dobu, co byla v nemocnici, jí zemřel manžel František, který ji, dokud toho byl schopen, obětavě prakticky denně navštěvoval. Po návratu z nemocnice zůstala doma v péči rodiny. Nemusela tak být umís-

těna v žádném ústavu a mohla zemřít doma.

Kromě tří dětí měla řadu vnoučat a i pravnoučat.

Prožila relativně dlouhý život. I když totalitní doba nebyla pro křesťany snadná, za svou víru se nikdy nestyděla, vedla k ní i své děti a vždy se snažila o život vzorné křesťanky. Byla také velkou mariánskou ctitelkou, s manželem rádi jezdili na moravské poutní mariánské místo Svatý Hostýn.

Poslední tři roky jejího života pro ni byly velmi těžké, ale věříme, že i tento „očistec již na zemi“ měl pro ni i pro její blízké svůj smysl, že se snad již na věčnosti potkala se svým milovaným Františkem, se kterým se vždy snažila tvořit „jedno tělo a jednu duši“.

Petr a Libor Martinkovi

KALENDÁŘ – BŘEZEN 2021

Kalendář nehledejte. Z důvodu pandemie nemoci covid-19 vláda České republiky často mění opatření proti šíření koronaviru, proto není možné plánovat farní akce dopředu. Aktuální programy a bohoslužby sledujte na webu a na nástěnkách.

Křížové cesty v době postní

- **Každý pátek** od 14.00 se modlíme křížovou cestu v kostele.
- **V neděli 21. 3.** – „Ježíšův kříž a můj život – cesta s křížem od kaple v Hodkovičkách do lhoteckého kostela od 14.30 pro dospívající mládež a mladé dospělé (15–25 let).
- **Na Bílou sobotu 3. 4.** – „Cestou kříže pro hledající a ty, kteří se považují za „bezvěrce“ civilní formou podaný výklad křížové cesty od 14.00.

Pojďte, projednejme to (cestou) spolu, praví Hospodin. (Iz 1, 18)

Sněží? Sněží!

Sněží! První myšlenka, která proniká mým vědomím, sotva ráno oči protrhnu. Dívám se z okna na to nadělení v ulicích, které mě definitivně probouzí z příjemného spánku. V duchu se loučím se snídaní a klidným ránem, stejně jako všichni zaměstnanci naší Charity, kteří začínají ranní směnu.

Navlékám na sebe teplé oblečení, balím jídlo s sebou a jdu vykopat své auto ze závěje. Dobruslíme společně do kanceláře, kam postupně doklouzávají i ostatní zaměstnanci. Krizový plán se rozbíhá. Společně dolujeme firemní auta ze sněhu. Dacia nemá zimní kola. Je jasné, že dnes nevyjede. Lenka nechává přidělené auto Václavovi, který měl jet Dacií, a běží na autobus, aby byla na službě včas. Václav, ten zase telefonuje, že už čtyřicet pět minut sedí v autobuse, který uvízl v zácpě. Lucka zase už třicet minut marně čeká na spoj. Jitka sklouzla po náledí a bouchla si soukromé auto, má zpoždění. Moje asistentka telefonuje na všechny strany. Zaměstnanci hlásí, kde se zasekli. Případně se ptají, jestli nemají vzít službu za někoho, kdo uvízl ve sněhu. Klienti se shání po sestřičkách i pečovatelkách, které ta sněhová nadílka zabrzдила. Někteří zase projevují obavy, jak se k nim zaměstnanci dostanou. A Katka, ta si přinesla boby. Těší se, jak se sveze z krčského kopce dolů! Marně se snažím nepovolený dopravní prostředek zabavit. Nakonec mi nezbývá než se modlit, aby si nevyrobila pracovní úraz. Opravdu nevím, jak bych to vysvětlovala na pojišťovně. Doufám, že sníh brzy roztaje, těším se na jaro a přitom sleduji svoji asistentku, jak si jde o polední pauze na běžkách oběhnout místní park.

Připojuji ještě statistiku za rok 2020:

Ošetřovatelská služba:

Počet klientů: 127

Počet návštěv: 5 766

Pečovatelská služba:

Počet klientů: 171

Počet výkonů: 8 957

Osobní asistence:

Počet klientů: 57

Počet hodin: 7 782,80

Půjčovna zdravotnických pomůcek:

Počet klientů: 37

Celkový počet klientů: 285

Někteří klienti využívají několik našich služeb současně, proto celkový počet klientů neodpovídá součtu klientů jednotlivých služeb.

Charitu Praha - Chodov v roce 2020 podpořilo čtyřicet devět individuálních dárců, kteří dohromady přispěli částkou 309 037 Kč. Potvrzení o daru k odečtu ze základu daně z příjmů jsme vystavili všem dárcům, na které máme kontakt. Pokud vám potvrzení o daru nepřišlo, pravděpodobně neznáme váš e-mail, telefon a nemáme ani adresu. O vystavení potvrzení o daru je možné požádat moji asistentku Annu Čejkovou na telefonu 272 941 972.

Přeji vám pokojné prožití postního období.

Eva Černá

PLÁNUJEME

- 10. 4. – první svaté přijímání dětí výjimečně už v sobotu před Bílou nedělí
  - 30. 4.–2. 5. – víkend pro rodiny s dětmi v Hoješíně;
  - 23. 5. – Letnice, biřmování;
  - 28. 5. – Noc kostelů;
  - 6. 6. – poutní slavnost;
  - 7. 6. – mše sv. s papežským nunciem arcibiskupem Charlesem Balvem;
  - 19.–20. 6. – pěší pouť otců s dětmi;
  - 1.–14. 8. – letní chaloupky v Rokytnici nad Jizerou;
  - 18. 9. – Lhotecký běh.
-

Čas obnovení víry, naděje a lásky

Když se ubíráme postní cestou k velikonočním svátkům, připomínáme si toho, který se „ponížil a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži“ (Flp 2,8). V této době obrácení obnovujeme svou víru, čerpáme z „živé vody“ naděje a otevřeným srdcem přijímáme Boží lásku, která nás přetváří v sestry a bratry v Kristu. O velikonoční noci obnovíme své křestní závazky, a tak se skrze Ducha Svatého znovu zrodíme jako nové ženy a noví muži. Cesta postní dobou, stejně jako cesta křesťanským životem, prochází světlem zmrtvýchvstání, které prozařuje city, postoje a rozhodnutí každého, kdo chce jít za Kristem.

Podmínkou a důkazem našeho obrácení je půst, modlitba a almužna, jak je hlásá Ježíš (srov. Mt 6,1–18). Cesta chudoby a odříkání (půst), pomoc a láskyplný přístup ke zraněnému (almužna) a synovský rozhovor s Otcem (modlitba) nám umožní vyjádřit upřímnou víru, živou naději a činorodou křesťanskou lásku.

Více viz **Poselství papeže Františka k postní době 2021**

www.cirkev.cz

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru.

Adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4 – Lhotka; **telefon:** 725 797 561.

E-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz.

Internet: <http://lhoteckafarnost.cz>. **Příspěvky do Věstníku** posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit a jazykově upravovat.

Bankovní spojení pro finanční dary:

1. běžný provoz farnosti č. účtu 74 32 63 29 / 0800; Specifický symbol 500

2. rozšíření kostela a výstavba farního centra č. účtu 53 23 72 03 39 / 0800; Specifický symbol 100 – při platbě ze zahraničí kód IBAN: CZ08 0800 0000 0053 2372 0339 a kód BIC: GIBACZPX

Redakce Věstníku: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana Šilhavá.

Sazba: Jan Šilhavý. **Tisk:** Jan Macek, Jablonec n. Nisou, www.tiskem.cz.

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 26. 2. 2021.

Uzávěrka příštího čísla je **5. března 2021**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.